

собі сусіди. До Шевченка вони питали ся, чи слід Українцям приймати в літературу якийсь новий язик, коли можна писати російською мовою. Виступ Шевченка не був відповідю на сей запит, він його просто перечеркнув.

З Шевченка вийшло т. зв. відроджене шістьдесятих років з правдивими, європейськими гадками. Шевченко дав нам підвалини нинішнього нашого світогляду, який ми відповідно з вимогами часу доповнили.

А коли згадаємо, в яких житєвих умовах працював Шевченко, бо в таких умовах, що й люди твердого характеру вирекли би ся своїх ідеалів — одно лиш можемо сказати: Щоб кожний з нас міг гідно святкувати соті народиви того найбільшого Українця! Того, що в Заповіті казав:

„Поховайте, та вставайте,
Кайдани порвіте!...”

Будьмо гідні великого, безсмертного Тараса, з Його чоловіколюбними ідеями, з Його пожертвоуванням для вітчизни.

